अपरेत्वब्रुवन्नागास्तत्र पण्डितमानिनः। मन्त्रिणोऽस्य वयं सर्व्वे भविष्यामः सुसंमताः।
स नः प्रत्यति सर्व्वेषु कार्येष्वर्थविनिश्चयं। तत्र बुद्धिं प्रदास्यामो यथा यज्ञो निवर्त्स्यति। १९००
स नो बहुमतात्राजा बुद्धा बुद्धिमतांवरः। यज्ञार्थं प्रत्यति व्यक्तं नेति वक्ष्यामहे वयं।
दर्शयन्तो बहून्दोषान्प्रेत्य चेह च दारुणान्। हेतुभिः कारणैश्चैव यथा यज्ञो भवेन्न सः।
अथवा य उपाध्यायः क्रतोस्तस्य भविष्यति। सर्पसत्रविधानज्ञो राजकार्यहिते रतः।
तं गत्वा दशतां कश्चिद्भुजङ्गः स मरिष्यति। तस्मिन्मृते यज्ञकारे क्रतुः स न भविष्यति।
ये चान्ये सर्पसत्रज्ञा भविष्यन्त्यस्यर्त्विजः। तांश्च सर्व्वान् दशिष्यामः कृतमेवं भविष्यति। १९०५
अपरेत्वब्रुवन्नागा धर्म्मात्मानो दयालवः। अबुद्धिरेषा भवतां ब्रह्महत्या न शोभनं।
सम्यक् सद्धर्म्ममूला वै व्यसने शान्तिरुत्तमा। अधर्म्मोत्तरता नाम कृत्स्नं व्यापादयेज्जगत्।
अपरेत्वब्रुवन्नागाः समिद्धं जातवेदसं। वर्षैर्निर्व्वापयिष्यामो मेघा भूत्वा सविद्युतः।
अण्डानि निशि गत्वा च अपरे भुजगोत्तमाः। प्रमत्तानां हरन्त्वाशु विघ्नमेवं भविष्यति।
यज्ञे वा भुजगास्तस्मिन् शतशोऽथ सहस्रशः। जनान्दशन्तु वै सर्व्वानेवं त्रासो भविष्यति। १९१०
अथवा संस्कृतं भोज्यं दूषयन्तु भुजङ्गमाः। स्वेन मूत्रपुरीषेण सर्व्वभोज्यविनाशिना।
अपरेत्वब्रुवंस्तत्र ऋत्विजोऽस्य भवामहे। यज्ञविघ्नं करिष्यामो दीयन्तां दक्षिणा इति।
वश्यताञ्च गतोऽसौ नः करिष्यति यथेप्सितं। अपरेत्वब्रुवंस्तत्र जले प्रक्रीडितं नृपं।
गृहमानीय बध्नीमः क्रतुरेवं भवेन्न सः। अपरेत्वब्रुवंस्तत्र नागाः पण्डितमानिनः।
दशामस्तं प्रगृह्याशु कृतमेवं भविष्यति। छिन्ने मूलमनर्थानां मृते तस्मिन्भविष्यति। १९१५
एषा नो नैष्ठिकी बुद्धिः सर्व्वेषामीक्षणश्रवः। अथ यन्मन्यसे राजन् द्रुतं तत्संविधीयतां।
इत्युक्ता समुदैक्षन्त वासुकिं पन्नगोत्तमं। वासुकिश्चापि सञ्चिन्त्य तानुवाच भुजङ्गमान्।
नैषा वो नैष्ठिकी बुद्धिर्म्मता कर्त्तुं भुजङ्गमाः। सर्व्वेषामेव मे बुद्धिः पन्नगानां न रोचते।
किं तत्र संविधातव्यं भवतां स्याद्धितं तु यत्। श्रेयः प्रसादनं मन्ये कश्यपस्य महात्मनः।
ज्ञातिवर्गस्य सौहार्द्दादात्मनश्च भुजङ्गमाः। नच जानाति मे बुद्धिः किञ्चित्कर्त्तुं वचो हि वः। १९२०
मया हीदं विधातव्यं भवतां यद्धितं भवेत्। अनेनाहं भृशं तप्ये गुणदोषौ मदाश्रयौ।
इत्यादिपर्व्वण्यास्तीके सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ सर्प्पाणां तु वचः श्रुत्वा सर्व्वेषामितिचेति च। वासुकेश्च वचः श्रुत्वा एलापत्रोऽब्रवीदिदं।
न स यज्ञो न भविता न स राजा तथाविधः। जनमेजयः पाण्डवेयो यतोऽस्माकं महद्भयं।
दैवेनोपहतो राजन् यो भवेदिह पूरुषः। स दैवमेवाश्रयते नान्यत्तत्र परायणं।
तदिदं दैवमस्माकं भयं पन्नगसत्तमाः। दैवमेवाश्रयामोऽत्र शृणुध्वं च वचो मम। १९२५
अहं शापे समुत्सृष्टे समश्रौषं वचस्तदा। मातुरुत्सङ्गमारूढो भयात्पन्नगसत्तमाः।
देवानां पन्नगश्रेष्ठास्तीक्ष्णास्तीक्ष्णादिति प्रभो। पितामहमुपागम्य दुःखार्त्तानां महाद्युते।